

Diumenge tercer d'Advent / C

Lectura primera

So 3,14-18a

Lectura de la profecia de Sofonies

Crida de goig, ciutat de Sió. Aclama, Israel. Alegra't i celebra-ho de tot cor, ciutat de Jerusalem. El Senyor ha tret fora els qui et condemnaven, ha fet fugir els teus enemics. Tens dintre teu el Senyor, rei d'Israel, no veuràs mai més cap desastre. Aquell dia diran a Jerusalem: «No tinguis por, Sió, no deixis caure les mans; el Senyor, el teu Déu, el tens a dintre, com a Salvador poderós; per tu s'ha transportat d'alegria, et renova el seu amor, està de festa i crida de goig com en dies d'aplec.»

Salm responsorial

Is 12,2.3-4bcd.5-6 (R.: 6)

El Senyor és el Déu que em salva,
confio, no m'espanto.
d'ell em ve la força i el triomf,
és ell qui m'ha salvat.

nom,
feu conèixer entre els pobles les seves
gestes.
Recordeu que el seu nom és excels.» R.

R. Aclama'l ple de goig
perquè el Sant d'Israel és gran a la teva
ciutat.

Canteu al Senyor, que ha fet coses
glorioses.

Cantant de goig sortirem a buscar l'aigua
de les fonts de salvació.
«Enaltiu el Senyor, proclameu el seu

Que ho publiquin per tota la terra.
Poble de Sió, aclama'l ple de goig
perquè el Sant d'Israel és gran a la teva
ciutat. R

Lectura segona

Fl 4,4-7

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filips

Germans, viviu sempre contents en el Senyor; ho repeteixo, viviu contents. Que tothom us conegui com a gent de bon tracte. El Senyor és a prop. No us inquieteu per res. A cada ocasió acudiu a la pregària i a la súplica, i presenteu a Déu les vostres peticions amb acció de gràcies. Així, la pau de Déu, que sobrepassa el que podem entendre, guardarà els vostres cors i els vostres pensaments en Jesucrist.

Evangelí

Lc 3,10-18

Lectura de l'evangelí segons sant Lluç

En aquell temps, la gent preguntava a Joan: «Així, doncs, què hem de fer?» Ell els responia: «Qui tingui dos vestits, que en doni al qui no en té, i qui tingui menjar, que el comparteixi també amb els altres.» Entre els qui anaven a fer-se batejar hi havia també uns cobradors d'impostos que li deien: «I nosaltres, mestre, què hem de fer?» Ell els contestà: «No exigiu més del que està establert.» Igualment uns guardes li preguntaven: «Què hem de fer també nosaltres?» Ell els deia: «No forceu ningú amenaçant de maltractar-lo o de denunciar-lo; acontenteu-vos de la vostra soldada.»

La gent, que vivia en l'expectació, sospitava si Joan no fóra potser el Messies. Ell respongué dient a tothom «Jo us batejo només amb aigua, però ve el qui és més poderós que jo, tan poderós que no sóc digne ni de deslligar-li el calçat. Ell us batejarà amb l'Esperit Sant i amb foc. Ja té la pala a les mans per ventar la seva era; el blat, l'entrarà al seu graner, però la palla, la cremarà en un foc que no s'apaga.» Amb aquestes i moltes altres exhortacions, Joan anunciava al poble la bona nova.